

Toen mijn vader de pensioengerechtigde leeftijd bereikte en mijn ouders 'hun' eiland verlieten, was ik 21 jaar oud. Vanaf het moment dat ik mijn eerste stappen zette, had ik vader begeleid bij het werk in de duinen, kreeg ik letterlijk met de paplepel de theorieën over **eiland-** en duinvorming en de invloeden van wind en stromingen toegediend. Toen mijn vader afscheid nam was ik klaar en bereid hem op te volgen. Rijkswaterstaat stond echter een andere beheersvorm voor ogen, waarin geen plaats meer was voor een permanente voogd op het eiland. Tekentafels en bureaucratische theorieën kwamen in de plaats van de op ervaring gestoelde inbreng van de immer in en met de natuur functionerende voogd.

Ik bezocht het eiland in latere jaren herhaaldelijk, al of niet clandestien, en de ontwikkelingen daar stemden mij niet vrolijk. In de praktijk bleek Rijkswaterstaat een geheel tegendraads beleid te volgen als voorheen door generaties voogden ^(met succes) was gevoerd. Het doel dat men voor ogen had, was duidelijk. Om te voorkomen dat het eiland de natuurlijke verplaatsing naar het oosten zou voortzetten en uiteindelijk zou verdwijnen in de diepe Eems, werd getracht de afkalving aan de westzijde te stuiten door de ^(aanleg) ~~aanleg~~ van kleine, later grotere dammen en het leggen van nylon matten met keien erop. Een cruciale fout die haaks staat op het ^(principe) ~~principe~~ dat de voogden heiligden: 'Je moet je niet verzetten tegen de elementen, je moet er gebruik van maken, de natuur zogezegd aan de hand nemen.' Zo kende Rottumeroog altijd een natuurlijk zandtransport van west naar oost. Waar nodig of raadzaam stelde de voogd windvangers op. Het zich verplaatsende zand hoopte zich vervolgens op in de lijzijde daarvan. Het begin van een nieuw duin was daar, dat door de inplant van helm een permanent karakter kreeg. Nu de westkant

vastgeklonken ligt, is aan het zandtransport grotendeels een eind gekomen. De inzet van groot matarieel moet letterlijk de gaten dichten die tijdens stormweer zijn ontstaan. Een heilloze zaak omdat na gedane arbeid lijdzaam kan worden gewacht op de volgende storm met identieke gevolgen. Hetzelfde geldt voor de Rottumerplaat waar een lange stuifdijk de verbinding vormt tussen de voormalige kleine Rottumerplaat en de Boschplaat. Veel motorisch geweld behoedde ^{de} stuifdijk jaarlijks voor afkalving en doorbraak. Plaatselijke deskundigen zagen en zien het gedoe met lede ogen aan. 'De dijk ligt veel te noordelijk', was en is hun stelling. De ligging aan de noordzijde ^{maakt} ~~aan~~ het onmogelijk dat het eiland zelf zand levert voor spontane c.q. begeleide duinvorming. Daarvoor is het bovenwindse territorium te smal. De dijk had aan de wadzijde moeten liggen. Het eiland had dan zijn eigen zand gebruikt, zoals ook elders ~~in~~ brede stranden het zand leveren voor de duinen. De huidige werkwijze waarbij zwaar materieel jaarlijks de butsen van de stormprijde moet herstellen, zou geheel of goeddeels overbodig zijn. Terug naar Rottumeroog: De dreiging dat het eiland uiteindelijk in de Eems zal verdwijnen en men 'dus' het onderhoud gevoeglijk kan staken, wordt gelogenstraft door de ontwikkeling van het eiland in de laatste jaren. Tekeningen ^{tonen aan} ~~aan~~ dat de 'koers' van het eiland niet meer oost, doch zuidoost is en het zich een weg zoekt langs de Eems. Geen aflopende zaak dus en een geruststellende ontwikkeling t.a.v. de kustverdediging. Berekend is, dat, als de eilanden worden gereduceerd tot platen, dit tijdens stormweer een verhoging van twee ~~centimeter~~ zal opleveren t.o.v. de huidige situatie. Daarmee is wellicht te leven, doch aan een zeer belangrijk aspect wordt m.i. ~~d~~arbij voorbijgegaan. Tijdens stormweer wordt de gebundelde kracht van de Noordzee door de eilanden gekliefd, de kracht wordt uitgesplitst langs de

eilanden geleid, de delen ontmoeten elkaar weer kruislings onder de eilanden, vermoeien elkaar en komen in getemperde vorm voor de kwelders en dijken. Wanneer Rottumeroog en Rottumerplaat zullen zijn verworpen tot platen, zullen de Noordzeegolven linia recta over de platen heenrollen en in ongebroken vorm op de kwelders en dijken te pletter slaan. De bezetting van Rottumeroog door ^{Londergetekende} ~~zijn~~ en zijn vrouw heeft een discussie op gang gebracht die een inhoudelijk vervolg zal krijgen. Daarnaast huldig ik uitgesproken ideeën om het onderhoud van de eilanden een educatief karakter te geven, een ~~element~~ ^{waaraan} ik in het kader van dit schrijven ~~voorbij ga~~ voorbij ga. Hopelijk ~~zullen de discussies~~ ^{zullen de discussies} over Rottumeroog bewerkstelligen dat het eiland niet wordt opgeofferd aan theorieën waarvan het waarheidsgehalte ^{uicq} ~~is~~ ^{zeer dubieus en dus} ~~is~~ ^{zeer} discutabel is!

H.J. Toxopeus.